

اثر آهن و ویتامین E بر روی سطح لیپوپروتئین سرم خرگوش نر تغذیه شده با رژیم غنی از کلسترول*

دکتر غلامرضا دشتی^۱، دکتر مسعود پور مقدس^۲، دکتر محمد حسین صانعی^۳،
دکتر محسن حسینی^۴، سید محمد قیومی^۵

خلاصه

مقدمه: پراکسیداسیون لیپیدی به وسیلهٔ رادیکال‌های آزاد، نقش مهمی را در تشکیل پلاک آترواسکلروز ایفا می‌کند. مشخص شده که آهن می‌تواند به طور غیر مستقیم سطح آنتی اکسیدان‌های پلاسمای کاهش دهد و نیز تاثیر قابل توجهی در پراکسیداسیون LDL دارد. ویتامین E به عنوان یک ویتامین محلول در چربی، یک آنتی اکسیدان بسیار مهم است و از طریق محدود کردن پراکسیداسیون لیپیدی، می‌تواند از بیماری کرونری قلب پیشگیری نماید. در این مطالعه، ماثر آهن و ویتامین E را روی سطح لیپیدی‌های سرم در خرگوش نر تغذیه شده با رژیم پر کلسترول بررسی نمودیم.

روش‌ها: سی عدد خرگوش نر، توزین شده و نمونه‌ی خونی جهت سنجش لیپوپروتئین‌های سرم، گرفته شد. سپس به طور تصادفی به ۵ گروه ۶ تایی تقسیم شده و برای ۴۲ روز تحت نظر گرفته شدند. گروه اول، رژیم عادی دریافت نموده، گروه دوم، رژیم پر کلسترول (٪۲)، گروه سوم، رژیم پر کلسترول و آهن ($\frac{mg}{kg}$ ۵۰)، گروه چهارم، رژیم پر کلسترول و ویتامین E ($\frac{mg}{kg}$ ۵۰) و گروه پنجم، رژیم پر کلسترول و آهن ($\frac{mg}{kg}$ ۵) و ویتامین E (۵) دریافت نمودند. سپس گروه‌ها مجدداً توزین شده و نمونه‌ی خونی جهت سنجش سطح لیپوپروتئین‌های سرم گرفته شد.

یافته‌ها: اختلاف قابل توجه در سطح لیپوپروتئین‌های سرم، قبل و بعد از آزمایش در ۵ گروه دیده شد.

نتیجه‌گیری: ویتامین E نقش محافظت کننده در مقابل پراکسیداسیون لیپیدی داشته اما آهن، سبب افزایش پراکسیداسیون لیپیدی پلاسمایی شود.

وازگان کلیدی: کلسترول، آترواسکلروز، آهن، ویتامین E

مقدمه

ترتیب که موجب تجمع لکوسیت‌ها در لایهٔ چربی می‌شوند^(۱). فاگوسیت‌های تک هسته‌ای پس از استقرار در انتیما تبدیل به ماکروفاز شده، و نهایتاً ایجاد سلول‌های انباسته از چربی یا Foam Calls می‌نمایند. این سلول‌ها با جذب چربی از فضای خارج سلولی، سبب برداشتن لیپوپروتئین‌ها از ضایعه در حال تشکیل می‌شوند. اما اگر ورود لیپید به شریان، بیش از خروج آن توسط فاگوسیت‌های تک هسته‌ای باشد، تجمع لیپیدها منجر به ایجاد آتروروم می‌شود

آترواسکلروز سر دسته‌ی علل مرگ و ناتوانی در کشورهای پیشرفته محسوب می‌شود^(۲). فرآیند آتروژنر در انسان چندین دهه طول می‌کشد^(۲). رگه‌ی چربی (Fatty Streak) نمایانگر ضایعه‌ی اصلی آترواسکلروز است، که از تجمع موضعی لیپوپروتئین‌ها در نواحی از لایه‌ی انتیما شریانی ناشی می‌شود^(۳). اکسیداسیون لیپوپروتئین‌ها و گلیکاسیون غیر آنزیمی آنها، فرآیند آتروژنر را تسریع می‌کند. به این

* این مقاله حاصل پایان‌نامه‌ی دوره‌ی دکترای حرفه‌ای در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان می‌باشد.

^۱ دانشیار، گروه علوم تشرییف، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۲ استاد، گروه قلب و عروق، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳ دانشیار، گروه آسیب شناسی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۴ استادیار، گروه اپیدمیولوژی و آمار محیط زیستی، دانشکده‌ی بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۵ دانشجوی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

نویسنده‌ی مسؤول: دکتر غلامرضا دشتی

گرفته شده و سپس آنها را به صورت تصادفی در ۵ گروه ۶ تایی تقسیم نموده و به مدت ۶ هفته، گروه ها تحت رژیم غذایی مخصوصی به شرح زیر قرار گرفتند: گروه اول غذای معمولی (شاهد)، گروه دوم غذای پر کلسترول (حاوی ۲٪ کلسترول) به همراه غذای معمولی، گروه سوم غذای پر کلسترول (حاوی ۲٪ کلسترول) به همراه آهن ($\frac{mg}{kg}$ ۵۰) و غذای معمولی، گروه چهارم غذای پر کلسترول (حاوی ۲٪ کلسترول) و ویتامین E ($\frac{mg}{kg}$ ۵۰) و غذای معمولی، گروه پنجم غذای پر کلسترول (حاوی ۲٪ کلسترول) به همراه آهن ($\frac{mg}{kg}$ ۵۰) و ویتامین E ($\frac{mg}{kg}$ ۵۰) و غذای معمولی.

پس از طی شدن زمان فوق الذکر، از حیوانات، نمونه‌ی خونی مجدد گرفته شده و سطح سرمی LDL، HDL، TG و کلسترول اندازه گیری شد. آزمون آنالیز واریانس یک طرفه داده‌ها بوسیله نرم افزار SPSS ورژن ۱۶ انجام گرفت.

یافته‌ها

مقایسه‌ی میانگین سطح سرمی کلسترول در گروه‌های مورد آزمایش در جدول ۱ نشان داده شده است. نتایج آماری نشان دادند که در هر پنج گروه قبل و بعد از آزمایش، اختلاف معنی داری وجود داشت ($p < 0.001$). در مقایسه‌ی بین گروه‌های ۱ و ۳ و ۴ با ۵ از لحاظ آماری اختلاف معنی داری دیده شد ($P < 0.05$). ولی در باقی گروه‌ها اختلاف معنی داری دیده نشد (جدول ۲). مقایسه‌ی میانگین سطح سرمی LDL در بین گروه‌های مورد آزمایش نشان داد که قبل و بعد از آزمایش در گروه‌های ۱ و ۲ و ۳ و ۴ اختلاف معنی داری وجود دارد ($P < 0.05$) (جدول ۱).

(۴). پراکسیداسیون اسیدی چرب غیر اشباع از عوامل بسیار مهم در تشکیل پلاک آترواسکلروز هستند که توسط رادیکالهای آزاد رخ می‌دهد. در مقابل، سیستم دفاعی بدن برای مقابله با این رادیکال‌های آزاد، بعضی آنزیم‌ها و ویتامین‌ها هستند، از جمله‌ی سیستم‌های دفاعی، ویتامین E، ویتامین C و invitro کاروتوئیدها می‌باشند (۷). در مطالعات LDL به دیده شده که آهن یا مس برای اکسیداسیون به وسیله‌ی آندوتیال، ماکروفازها و سلول‌های عضله‌ی صاف مورد نیاز است (۹).

آهن می‌تواند پرولیفراسیون عضله‌ی صاف را تسهیل کند و نیز به طور غیرمستقیم، با کاهش دادن سطح آنتی اکسیدان‌های پلاسمای در پراکسیداسیون LDL تاثیرگذار باشد (۱۰). تحقیقات اولیه بیان می‌دارد، که ویتامین E ممکن است به کمک محدود نمودن اکسیداسیون LDL در پیشگیری یا به تأخیر بیماری کرونری قلب موثر باشد (۱۳). با توجه به شیوع آترواسکلروز در کشورمان، و نیز آمار فقر آهن در جامعه‌ی ایران و با توجه به اثر آنتی اکسیدان ویتامین E بر آن شدید تأثیر ویتامین E با دوز نرمال و آهن با دوز نرمال را روی سطح لیپوپروتئین‌های سرم خرگوش‌های نر که با رژیم غنی از کلسترول تغذیه شده اند بررسی نماییم.

روش‌ها

این مطالعه از نوع تجربی و به روش نمونه گیری به صورت تصادفی می‌باشد. جمعیت مورد مطالعه‌ی ۳۰ عدد خرگوش نر بالغ با سن متوسط ۸ سال، می‌باشد. در ابتدا، نمونه‌ی خونی جهت اندازه گیری سطح سرمی (TG، HDL، LDL و کلسترول) از خرگوش‌ها

جدول ۱. آنالیز آماری سطح سرمی پروفایل چربی، قبل و بعد از رژیم غذایی

TG	HDL	LDL	Cholesterol	رژیم	ردیف
۰.۷۹۳	-۰.۰۰۱	۰.۲۴۰	-۰.۰۰۱	غذای معمولی	۱
۰.۵۳۴	۰.۰۸۹	۰.۰۰۵	۰	پرکلسنرول	۲
۰.۲۴۰	۰.۷۲۰	۰.۰۸۰	۰.۱۰	پرکلسنرول + آهن	۳
۸۵۴.۰	۰.۰۵۰	۰.۰۵۰	۰.۰۲۰	پرکلسنرول + ویتامین E	۴
۱۱۹.۰	۲۱۶.۰	۰.۲۴۰	۰.۳۴۰	پرکلسنرول + ویتامین E + آهن	۵

جدول ۲. رابطه کلسنرول با رژیم غذایی

غذای معمولی	پرکلسنرول + ویتامین E و آهن	پرکلسنرول + آهن	پرکلسنرول + ویتامین E	پرکلسنرول	رژیم	ردیف
-	-	-	-	-	غذای معمولی	۱
۰۰۸.۰	۹۱۵.۰	۷۳۹.۰	۴۳۹.۰	-	پرکلسنرول	۲
۰.۷۲.۰	۹۹۴.۰	-	-	-	پرکلسنرول + آهن	۳
۱۴۵.۰	۸۸۸.۰	۹۸۷.۰	-	-	پرکلسنرول + ویتامین E	۴
۰.۳۲.۰	-	-	-	-	پرکلسنرول + ویتامین E و آهن	۵

اختلاف معنی داری وجود نداشت (جدول ۴). مقایسه‌ی میانگین سطح سرمی TG در گروه‌های موردن آزمایش در جدول (۱) نشان داده شده است. نتایج آماری نشان می‌دهد که در گروه‌های ۲ و ۳ و ۵ قبل و بعد از آزمایش، اختلاف معنی داری وجود دارد ($P < 0.05$). در مقایسه‌ی زوج‌ها بین گروه‌های ۱ و ۲ با گروه ۵ از لحاظ آماری اختلاف معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). ولی در بین سایر گروه‌ها

مقایسه‌ی میانگین سطح سرمی HDL در گروه‌های موردن آزمایش در جدول (۱) نشان داده شده است. نتایج آماری نشان می‌دهد که در گروه‌های ۲ و ۳ و ۵ قبل و بعد از آزمایش، اختلاف معنی داری وجود دارد ($P < 0.05$). در مقایسه‌ی زوج‌ها بین گروه‌های ۱ و ۲ با گروه ۵ از لحاظ آماری اختلاف معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). ولی در بین سایر گروه‌ها

جدول ۳. رابطه LDL با رژیم غذایی

غذای معمولی	پرکلسنرول + ویتامین E و آهن	پرکلسنرول + آهن	پرکلسنرول + ویتامین E	پرکلسنرول	رژیم	ردیف
-	-	-	-	-	غذای معمولی	۱
۰.۲۸.۰	۸۷۷.۰	۸۸۶.۰	۹۹۸.۰	-	پرکلسنرول	۲
۱۳۱.۰	۰۰۰.۱	-	-	-	پرکلسنرول + آهن	۳
۰.۲۵.۰	۹۴۵.۰	۹۵۱.۰	-	-	پرکلسنرول + ویتامین E	۴
۱۳۶.۰	-	-	-	-	پرکلسنرول + ویتامین E و آهن	۵

جدول ۴. رابطه HDL با رژیم غذایی

ردیف	رژیم	پرکلسترول + ویتامین E و آهن	پرکلسترول + آهن	پرکلسترول + ویتامین E	پرکلسترول + ویتامین E و آهن	غذای معمولی
۱	غذای معمولی	-	-	-	-	-
۲	پرکلسترول	۹۷۹. ^۰	۴۵۱. ^۰	۰۰۰. ^۱	-	۰۱۴. ^۰
۳	پرکلسترول + آهن	۰۰۰. ^۱	-	-	-	۷۸۶. ^۰
۴	پرکلسترول + ویتامین E	۸۹۰. ^۰	۴۰۲. ^۰	-	-	۰۰۷. ^۰
۵	پرکلسترول + ویتامین E و آهن	-	-	-	-	۷۰۸. ^۰

جدول ۵. رابطه TG با رژیم غذایی

ردیف	رژیم	پرکلسترول + ویتامین E و آهن	پرکلسترول + آهن	پرکلسترول + ویتامین E	پرکلسترول	غذای معمولی
۱	غذای معمولی	-	-	-	-	-
۲	پرکلسترول	۹۷۹. ^۰	۹۹۲. ^۰	۹۹۹. ^۰	-	۹۶۶. ^۰
۳	پرکلسترول + آهن	۰۰۰. ^۱	-	-	-	۷۸۶. ^۰
۴	پرکلسترول + ویتامین E	۸۹۰. ^۰	۹۳۸. ^۰	-	-	۹۹۳. ^۰
۵	پرکلسترول + ویتامین E و آهن	-	-	-	-	۷۰۸. ^۰

چندین مطالعه بررسی شده است (۱۵). در یک مطالعه

روی مرغ های نابارور که هایپرلیپیدمی داشتند $\frac{mg}{kg}$ ۱۰۰ ویتامین E، موجب کاهش پراکسیدهای لیپیدی پلاسمما گردید. در مطالعه ای دیگر (۱۶) به میمون های تغذیه شده با رژیم آتروژنیک، ویتامین E داده شد، که فواید پروفیلاکتیک و درمانی به طوری که هم وقتی در ابتدای مطالعه تجویز گردید و هم بعد از اینکه آتروواسکلروز با سونوگرافی کاروپتید کشف شد، نشان داده شد.

در یک مطالعه ای اخیر (۱۷) روی خرگوش های تغذیه شده با $\frac{mg}{kg}$ ۳۰ ویتامین E به همراه بتاکاروتین و ویتامین C، کاهش قابل توجهی در سطح سرمی لیپوپروتئین ها در مقایسه با گروه کنترل دیده شد. این یافته ها نشان می دهد درمان با ویتامین E، می تواند به طور مستقل سبب کاهش سطح لیپوپروتئین های پلاسمما از طریق کاهش رادیکال های آزاد و

بحث

مطالعه ما نشان داد که در خرگوش های دریافت کننده ویتامین E به همراه کلسترول، کاهش قابل توجه در سطح لیپوپروتئین سرم دیده می شود و از سوی دیگر، سطح لیپوپروتئین سرم، در گروه دریافت کننده ای آهن به همراه کلسترول پس از ۶ هفته، افزایش یافت.

پراکسیداسیون لیپیدی یک فرآیند اساسی در آتروژنیز است. LDL به وسیله ای واکنش های وابسته به رادیکال های آزاد، دچار تغییر شده و منجر به وقایعی می شود که نقطه ای شروع برای ایجاد و پیشرفت فرآیند آتروژنیز است (۱۴). از آنجایی که در پلاسمما، آنتی اکسیدان های مختلفی وجود دارد، تصور می شود که اکسیداسیون LDL در گردش خون در حضور تعداد زیادی از آنتی اکسیدان ها محدود می شود (۱۴).

تأثیر Vit E روی سطح سرمی لیپوپروتئین ها در

بالای ذخایر آهن اندازه گیری شده با فریتین سرم، ریسک فاکتور مستقلی برای انفارکتوس حاد قلبی است.

نتیجه گیری

این مطالعه نشان داد که سطح سرمی لیپوپروتئین خون در حیوانات دریافت کننده ای آهن، افزایش قابل توجهی می یابد. به علاوه ویتامین E، نقش محافظتی در مقابل آترواسکلروز دارد.

اکسیداسیون LDL گردد. مطالعات آزمایشگاهی نشان داده که آهن، برای روند پراکسیداسیون لیپیدی توسط سلول های اندوتیال، ماکروفازها و عضلات صاف لازم است (۱۸). آهن می تواند به طور غیرمستقیم، از طریق کاهش سطح آنتی اکسیدان های پلاسمما، باعث اکسیداسیون LDL شود و یا از طریق تاثیربر روی سطح لیپیدی های گردش خون، باعث پیشرفت آتروژنی شود (۱۹). مطالعات اپیدیبوژیک به وسیله Salonen و همکاران (۲۰) نشان داده که سطح

References

1. Gerrity RG, Antoniv AS. The pathogenesis of atherosclerosis. Diabetolog ia1997;40: 108110.
2. Glass Ck, Wittum JL. The road a head of call. Atherosclerosis 2001;104:503.
3. Libby P et al: Inflammation and Atherosclerosis . Circulation 2002;105:11- 32.
4. Hansson G, Libby P: The role of the lymphocyte in fuster V,Rose R, topol E (eds):Atherosclerosis and coronary artery disease. Vol 1.New York Lippincott - Raven, 1996.
5. Devies Mj, woolfN, Rowles PM, Pepper J. Morphology of endothelium over atherosclerosis plaques in human coronary arteries. Br Heart J 1988;60:459.
6. Falk E, shah PK, Fuster V. Coronary plaque disruption. Circulation 1998;92:115-126.
7. Leak DS, Rankin SM. The oxidative modification of low density Lipoproteins by macrophages. Bio Chem J 1990;270:741-748.
8. Chalerjea SN.Clin chemistry , Jay pee publishers, medical publications, New Delhi, 1999.
9. Martin A, Frei B. Both Intracellular and extracellular vitamin C inhibit atherogenic modification of LDL by human vascular endothelial cell.
10. Porreca E, Ucchio S, Di Febbo G, Di Bartolome N, Angelucci D Napditano AM. Antiproliferative effect of desferrioxamine on vascular smooth muscle cells invitro and invivo. Biochem J1994;300:799-803.
11. Traber MG and packer L. vitamin E: Beyond antioxidant function. Am J clin Nutr 1995;62:15015-95.
12. Bender DA: Nutritional Biochemistre of Vitamins , 2 nd edition. Cambridge university press. 2003.
13. Jalal I and Fuller CJ. Effect of vitamin E, Vitamin C and beta-carotene on LDL oxidation and atherosclerosis. Can J cardiol 1995;11 suppl G: 976-1036.
14. 14-Manttari M, Manninen V, Huttunen JK, Palo-suo T, Ehnholm OP, Heinonen OP, et al. Serum ferritin and ceruloplasmin as coronary risk factors. Eur Heart J 1994;15:1599-603.
15. Singh RB, Niaz MA, Ghosh S, Agrawal P, Ahmad S, Beegom R, Onouchi Z, Jummerow FA. Randomized, controlled trial of antioxidant vitamins and cardioprotective diet on hyperlipidemia, oxidative stress and development of experimental atherosclerosis: The Diet and Antioxidant Trial on Atherosclerosis. Cardiovasc Drug Ther 1995;9:763-771.
16. Gerrity RG, Antoniv AS. The pathogenesis of atherosclerosis.
17. Diabetolog ia , 1997;40: 108-110.
18. Hoff HF. Apolipoprotein localization in human cranial arteries coronary arteries and the aorta. Stroke 1967;7 (4):390-393.
19. Hansson G, Libby P: The role of the lymphocyte in fuster V, Rose R, topol E (eds): Atherosclerosis and coronary artery disease. Vol 1.New York Lippincott - Raven, 1996.
20. Emeson EE, Robertson AL Jr: T Lymphocytes in aortic and coronary in times. Am J pathol 1988;130:169-376.
21. Devies MJ, WoolfN,Rowles PM, Pepper J. Morphology of endothelium over atherosclerosis plaques in human coronary arteries. Br Heart J 1988; 60:459.

Effect of Ferrous and Vitamin E on Rabbit Serum Lipoproteins*

Gholamreza Dashti MD¹, Masoud Poormoghadas MD², Mohammad Hosein Sanei MD³, Mohsen Hoseini MD⁴, Seyed Mohammad Ghayoomi⁵

Abstract

Background: Fatty streaks are the primary lesions to form atherosclerosis. Lipid per oxidation by free- radicals, plays an important role in plaque formation. Vitamin E, as a lipid in soluble vitamin, is an important antioxidant and may prevent or delay the coronary heart disease by limiting LDL oxidation. Our goal was to evaluate the effect of vitamin E and iron on blood serum lipids in male rabbits fed high – cholestrol diet.

Method: Thirty white male rabbits were weighed and blood serum samples were taken for analysis of serum lipoproteins. They were randomly divided in to 5 groups each Containing 6 rabbits for 42 days. Group1 was given normal diet, Group2 fed with high cholesterol (%2) diet, Group3 fed with high cholesterol diet with iron (50 kg/mg), Group4 fed with high cholesterol diet with vitamin E (50 kg/mg) ,Group5 fed with high cholesterol diet with iron (50 kg/mg) and vitamin E (50 kg/mg). These groups were again weighed and blood samples were taken for analysis of serum lipoproteins after 42 days.

Results: Significant difference in cholesterol, LDL, HDL, TG, VLDL, were seen before and after the experiment in all 5 groups,(p<0/000).

Conclusion: The significant difference was observed between all groups in relation to the effect of iron and vitamin E on lipid metabolism. While vitamin E has a protective role in atherosclerosis, it seems that iron has a provocation role in serum lipids.

*This paper drived from a medical Doctorate thesis in Isfahan University of Medical Sciences.

¹ Associate Profesor, Department of Anatomical Sciences, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

² Professor, Department of Cardiovascular, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

³ Associate Professor, Department of Pathology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

⁴ Associate Professor, Department of Epidemiology & Biostastics, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

⁵ Medical Student, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

Corresponding Author: Gholamreza Dashti MD, Email: dashti@med.mui.ac.ir